

5. okt. 1955

SOSIALURIN

Eykað

Eykað

SOSIALURIN

5. okt. 1955

meir alturat, veit at navngeva tey øll, ja kennir enn ta børnini av fólkslagnum. Tað verður ikki bert á predikustólinum, men eisini á gotunum og í bygðalivnum, at Rasmussen verður saknaður; tí allastaðni hevur hesin fryntligi maður skapað hugna og virðing um seg. Hansara blidni og menniskjagligu framferð hevur verið so fyrirmyndlig, at leingi verður at leita eftir manni, sum í so ríkt mál hevur fingið hesar ríku gávur í kjotið barnar. Ikki minst hetta verður at halda minnið um hann livandi manna millum.

Litið hevði borið til at skriva stórvegis um Rasmussen uttan at nevnt konu hansara, Petru; tí neyvan vildi tað verið manni gjørligt at útítt dygdargerning uttan ein hollan stuðul í tí hjúnarliga samlivinum. Hollari stuðul kundi hann neyvan havi fingið enn hana, ið staðið hevur við líð hysara gjøgnum hesi mongu yrkisar.

Prestur og prestafrau, sum tey vanligu verða nevnd her í bygðini, eru javngomul; bæði fodd í 1906. Prestur er foddur 24. — 1. 1906 í Sudurjútlandi, bóndasonur; tey vóru 10 systkin, 7 bróður og 3 systir. Fru Rasmussen er fodd 27. — 7. 1906 í Rytuvík, dóttur til skipseigara D. P. Højgaard; eisini tey vóru 10 systkin, 6 bróður og 4 systir. Tey eiga 2 dreingir og eina gentu. Rasmussen, prestur, fækk tíðliga hug til bókinda. 22. januar 1929 tok hann gudfrøðispróg, tað vil siga 2 dagar áðrenn hann fylti 23 ár. Hann má hava verið yngsti prestlerdi maður í Danmark.

Sama árið 31. — 5. 1929 kom hann til Havnar at verða prestur. Har var hann so til 1. — 4. — 32; ta kom hann til okkara, og hevur sostatt sitið her sum prestur í gott og væl 23 ár. Petra Højgaard er sum áður sagt úr Rytuvík, hon hevur verið lerarinna, tók prógv 1926 bert 20 ára gomul — eisini ung lerarinna. Tey giftust 29. — 5. — 1930, hovuð silvurbrúdleyp hvítusunnudag í ár.

Prestur hevur havt nógva álitisstovr. 1. april 1932 kom hann í skúlanevndina. Hævar sitið har alla tíðina mest sum formaður. Hann varð ein av hovuðsmönnum fyrri at fáa í lag Klakksvikar millum- og realskúla; somuleiðis tekniska skúlan. Tað er eingin ivi um at hann hevur gjørt eitt stórt arbeið fyrri skúlan í Klakksvik. Tað kann eisini nevast, at hann umframt hevur sitið í skúlanevndum bæði fyrri Mikladals, Trollesnesar, Húsar, Syðradals, Kunoyar, Haraldsunds og Árnafjarðar skular.

Í 1930 var hann við til at stovna barnaheimið í Vestmanna sum nú er flutt til Havnar. Hann hevur sitið í nevndini øll árin sum formaður í 20 ár. Eisini hevur hann verið við til at fingið í

lag tann barnagarð, ið verður veruleiki í Klakksvik.

Tann 1. januar 1935 var prestur við at stovna Færøernes Fortsættelses Sygekasse, alla tíðina hevur hann sitið í hesu nevnd frá 1. januar 1944 sum næstformaður og 1. januar 1944 bleiv prestur blaðstjóri av Færøernes Kirketidende.

Í hansara prestatíð er **elstni kirkjan + Árnafjarðar** bygð og eingin er ivin um, at hann má hava stuðul til hesa bygging. Hann man óivað hava gleitt seg saman við Árnafjarðingum tá ið kirkjan 10. oktober 1937 varð vigd.

Í 1941 vóru bæði tvey við at stovnað K.F.U.M. og K. her í Klakksvik.

Frá 30. august er hann vorðin settur sum sóknarprestur hjá týska kirkjuni í Haderslev. Hann verður innsettur í starvið 16. oktober. Hann fer einsamallur við »Trondhjems« friggjadagin. Konan og sonurin ið heima er fars ætlandi við Tjaldri-num tá tað kemur aftur úr Grønlandi.

Eitt talandi dømi um at presthjúni eru væl umtókt. Vóru tey 1000 fjarritini, ið tey finga á silvurbrúdleypsdegnum.

Nú skilnaðarstundin er komin okkum til handa, fara vit at bera fram okkara dýrmettu tøkk fyrri hesu ríku og sælu ár, ið tað útist okkum at hava hesi frægu, avhildnu og hábornu prestafólk okkara millum. Ein einsamallur tøkk er so fátækslig, men á hesum sinni fylkjast túsundir Norðoyingar í hjartaligari og kenslubornari tøkk, samstundis sum teir við miklari virðing bera fram teirra bestu fagnarðarkvøðu og ynski um goða eyðnu og Guds signing í nýggja starvinum.

Fleiri vitir.

Kirkjuliðini heilsa presti sínum

Á skilnaðarstund Rasmussens prests vil kirkjuliðið í Klakksvik frambæra honum sína hjartans tøkk fyrri tey ár, Gud unti honum at starvast okkara millum.

Síð 24 ár eri farin, síðan Rasmussen kom til okkara, og mangi er broytt í hesi ár; men sama gleðiðskap hevur hann boðað ár eftir ár. Altíð var boðskapurin merktur av kærleika, veking og trúfesti. Hann hevur sostatt staðið sum ein sannur Harrans tenari — altíð fusur til verka, bæði í gleði og sorg.

Prestagering sin hevur hann røkt so væl, at ringt verður at fáa mann í mans stað. Sum menniskja finst valla ein slíkur maður sum Rasmussen, altíð líka við øll, stor og sma. Okkara ynski er nú tygum fara frá okkum, at hin altvaldandi Gud ma styrkja tygum, koma tygara og børn og geva tykkum nógva goða arbeiðsar í tí kalli, tygum fara til á heimlandi tygara, so tygum verða til signing fyrri tað kirkjuliði, tygum koma til — eins væl og tygum hava verið fyrri okkara.

Til síðst heilsa vit tygum, harra Rasmussen, frá og børnum við tí gamla færeyska orðinum: Jesus fylgi tykkum.

Klakksvik, á miklajámsessu 1955.

Fyrri kirkjuliðið
Karl Andreassen.

Nú Rasmussen prestur fer frá okkum, loyva vit okkum her at bera honum fram tøkk okkara fyrri tey ár, hann arbeiddi her okkara millum.

Um hann kann verða sagt, at hann var ein orðsins tenari í rottum týðningi, og hevði fingið tey evni og tær gávur, sum skuldu til fyrri at bera fram orðið.

Meinigheitsráðið og við tí allir ibúgvar í Árnafjarð, takka honum fyrri trúfastan gerning tey ár, hann arbeiddi her; ikki bert sum prestur, men eisini sum menniskja: blidligur og fryntligur við øll, sum hann kom á tal við, yngri sum eldri.

Saknur verður í tygum. Men, sum orðatakið sigur; maður kemur í manns stað. Latum okkum vona tað; men vakkult verður her at fáa eins goðan mann aftur.

Vit ynskja tygum og konu tygara mangar goðar dagar á tí nýggja staði, har tit nu taka bustað.

og ynskja, at Harrans signing má fylgja tykkum. Enn einaferð takk.

Árnafjarð, 29. sept. 1955.

Meinigheitsráðið.

Kirkjuliðið í Mikladals sókn vil á henda hátt siga okkara kæra presti, N. J. Rasmussen, nú skilnaðarstundin er komin, stóra tøkk fyrri ta longu tíð, hann dvaldist her hjá okkum.

Somuleiðis ynskja vit honum alt gott í hansara framtíðar stað.

Hjartaliga verðið tygum, Rasmussen, kona og børn, heilsað við ynskjum um, at Gud má velsigna tykkum nu og í allari framtíð.

Í ávikum goður,
altíð fróur,
hugar væl;
ikki tað gættir,
setti ongan eftir.

Kirkjuliðsraðið í Mikladali.

Okkara hesta kvøðu senda vit tygum á skilnaðarstundin.

Maður maður hevur verið!
Prestur av Guds náði, vinsælur við øll, bæði stor og smá, innan og uttan kirkjudyr.

Vit ynskja, at tygum, kona tygara og børn mega fáa eina eydnurika framtíð við Guds signing.

Guds friður og signing á skilnaðarstund
Kunoyar kirkjulið sendir.
Í minni okkara verði tú,
so leingi Kunoyggjin stendur.

Kunoy, 30. sept. 1955.

Kirkjuliðsraðið.

Eina hjartans tøkk veita vit tær, N. J. Rasmussen presti, fyrri ta tíð, tú hevur verið her, og fyrri ta hjartaligheit og bróðursinni, tú hevur vist móti okkum bæði í sorg og gleði.

Fyrri meinigheitina.

Meinigheitsráðsins vegna

Johs. Fr. Joensen,

Húsar.

Blaðstjóri: Villi Sørensen — Prentsmiðjan á Heygsbreyt, Tórshavn

